Kállai Katalin

Cím nélkül Cézár

avagy a könyvről amit már nem olvas senki

Régi könyvek tára V.

mégis mi lenne
ha összetalálkoznának
a régi kutyák

meg a cicák itt

---

halott kutyánkat
a kicsinyke Milát
mosdatná-e Lili
ahogy azt a kis
tiszta tizenkettőt
akik véresre szopták

és azt hittük ölni fog értük
de hagyta elmenni őket
egyik a másik
egyik a másik
után
elvitték mind

---

a nagy macskavesztes
Luci
akit nem hagytunk férfivá lenni
és itt a hegyen már
viccelődött rajta ezernyi kandúr

vajon mit hitt
mit csinálnak ők
miért nem hagyják
a kertből kimenni

és...
és érzett-e valamit
ha jöttek a szelíd nyúlcica lányok
s az a barát akit
ó drága félkerti macskám haza hozott
ő vajon lány volt
vagy simán fekete-fehéren fiú

és kereste utána
jött vissza érte
az édes névtelen

de akkor már Luci
ellovagolt mert
szeretetet hiába koldult
tőlem, tőled, tőlük
(így halunk meg mind)
---

később járt itt egy másik
ő biztos hogy lány volt
a vadszívű törékeny kandúrt
Cézárt szerette
mint ahogy én is

de a Cézár nevűről nem tudok írni
ő jöjjön vissza a halálból
nem olyan rég volt
megteheti

egy masni, egy mécses
giccses szeszélyes holmi
látom innen a kert végiben
elgondolom havonta milyen a csontja
mennyi még rajta a hús
ki lakik a szeme üregében
kié a bajsza
ott lakozik-e benne
a férfiszenvedélye
sűrűsödik? hígul?

bebújt-e már végre a mellé tett könyvbe
vagy elrohadtak a betűk

és erre járnak-e a régeltűnt cicák
kutyák
rátalálnak-e erre a kertre
ahol vannak rokonaik
vagy bősz ellenségek
ki tudja ezt

és amúgy is mi lenne
ha összetalálkoznának
a régi kutyák
meg a cicák itt...